

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5C/233/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614206342
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3614206342.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou, v právnej veci navrhovateľa: Š. Ž., X.. XX.XX.XXXX, L. XXX XX J.Á., N.. E. XXX/X, občan zastúpený JUDr. Matejom Valjentom, advokátom so sídlom Jesenského 232, Partizánske, SR proti odporkyňi: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, takto

rozhodol:

Súd určuje, že zmluva o úvere č. 30601179 zo dňa 22. 02. 2012 uzatvorená medzi navrhovateľom ako dlžníkom a odporcom ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľa v sume 340,33 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O náhrade súdneho poplatku za podaný návrh rozhodne súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.10.2014 proti odporkyňi domáhal určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov na tom základe, že účastníci konania uzavreli zmluvu o úvere číslo XXXXXXXX zo dňa 22.februára 2012, na základe ktorej poskytla odporkyňa navrhovateľovi úver vo výške 350 eur, odporca doposiaľ uhradil sumu 233 eur. Je pravdou, že navrhovateľ nedodrжал dohodnuté termíny splátok pôžičky z dôvodu, že odporkyňa vyzvala navrhovateľa listom zo dňa 22.03.2013 na úhradu dlhu vo výške 757,91 eur, pričom táto suma nie je žiadnym spôsobom bližšie špecifikovaná a teda nie je uvedené z čoho pozostáva, poukázal na to, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti § 9 ods.2 písm. a, i, j, s, x a y zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom absencia týchto náležitostí má za následok v zmysle § 11 ods. 1 citovaného zákona že zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Ďalej poukázal na to, že úrok za poskytnutie úveru predstavuje 141,70% ročne a ročná percentuálna miera nákladov v skutočnosti predstavuje 281,66%, pričom uvedené hodnoty neúmerne prevyšujú maximálnu prípustnú mieru ročnej percentuálnej miery nákladov podľa súhrnných informácií o novoposkytovaných spotrebiteľských úveroch a z uvedeného dôvodu preto zmluvu o úvere je potrebné považovať aj za absolútne neplatnú z dôvodu ustanovenia § 39 občianskeho zákonníka a teda z dôvodu rozporu so zákonom, obchádzania zákona a súčasne aj z dôvodu rozporu s dobrými mravmi.

Súd konal v neprítomnosti odporkyne podľa § 101 ods.2 OSP, ktorá mala doručenie predvolania riadne vykázané svoju neprítomnosť riadne ospravedlnila.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, vyjadrením odporkyne zo dňa 29.11.2013 č.l.23-24 spisu, oboznámením sa s obsahom zmluvy o úvere zo dňa 22.02.2012 č.l.47, rozhodcovskej zmluvy zo

dňa 22.02.2012 č.l.48 spisu, pripojeného spisu rozhodcovského súdu, najmä rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 04372/14zo dňa 20.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.12.2014 a vykonateľnosť 05.01.2015 č.l.55 až 58 spisu, námietky navrhovateľa zo dňa 27.08.2014, doručenej rozhodcovskému súdu 28.08.2014, v ktorých navrhovateľ popieral platnosť rozhodcovskej zmluvy č.l.59-61 spisu a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č 306001179 zo dňa 22.02.2012 č.l.47 spisu vyplýva, že odporkyňa poskytla navrhovateľovi úver vo výške 350 eur v hotovosti s tým, že navrhovateľ zaplatí odporkyňi sumu 672 eur , ktorá pozostáva z úveru 350 eur a poplatok vo výške 322 eur .

Zo splátkového kalendára zo dňa 22.02.2012 č.l.12 spisu vyplynulo, že navrhovateľ sa zaviazal splácať dlh v 12-ich mesačných splátkach po 56 eur so splatnosťou prvej splátky 20.03.2012 do 20.02.2013 čo je spolu suma 672 eur.

Z rozhodcovskej zmluvy zo dňa 22.02.2012č.l.48 a 66 spisu vyplýva, že všetky spory zo zmluvy o úvere č. 306001179 uzatvorenej dňa 22.02.2012 bude riešiť Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava.

Z rozhodcovského rozsudku č.l.57-58 spisu sp. zn. SR 04372/14 zo dňa 20.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.12.2014 a vykonateľnosť dňa 05.01.2015 bol navrhovateľ zaviazaný zaplatiť odporkyňi sumu 180 eur , známy úrok vo výške 28,84 eur, poplatok vo výške 218,96 eur, úrok vo výške 32% ročne zo sumy 180 eur od 16.06.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 398,96 eur od 26.09.2012 do zaplatenia , trovy mediáčného konania 162,15 eur a poplatok za upomienky vo výške 28 eur, trovy rozhodcovského konania 209,46 eur a to všetko v mesačných splátkach vo výške 100 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet navrhovateľa pod následkom straty výhody splátok. V rozhodcovskom konaní podaním zo dňa 27.08.2014č.l.59-61 spisu / v tomto konaní navrhovateľ/ odporca namietal neplatnosť rozhodcovskej zmluvy a zmluvy o úvere č. 30601179 zo dňa 22.02.2012, na základe ktorej mu bol úver poskytnutý s poukazom na § 53 ods.4písm. r/ Občianskeho zákonníka považoval rozhodcovskú zmluvu za neprijateľnú zmluvnú podmienku a tiež namietal absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere následkom ktorých sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov.

Právny zástupca navrhovateľa zotrval na podanom návrhu poukázal na to, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov z dôvodu § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, lebo neobsahuje zákonom stanovené náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. a/,i/,j/,s/, a x/ cit. zákona. Čo sa týka namietanej prekážky rozsúdenej veci, rozhodcovskú doložku je potrebné vyhodnotiť ako neplatný právny úkon podľa § 53 ods.4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, navrhovateľ nedisponuje rozhodcovskou zmluvou, poukázal za neprimeranú výšku úrokovej sadzby predmetnej zmluvy a v tejto súvislosti na rozsudok Najvyššieho súdu SR 1NCdo/1/2009 z 31.07.2009 a KS v Trenčíne 5Co/587/2014 z 24.09.2014.

Navrhovateľ uviedol, že zmluvu o úvere podpísal, obdržal sumu 350 eur, nepamätal si či okrem zmluvy o úvere podpísal aj iné listiny, určite mu odporkyňa nepredložila prílohu k zmluve o úvere č.l.67 spisu o ktorej nemá žiadnu vedomosť, rozhodcovskú zmluvu nemal k dispozícii, zmluvné podmienky neboli súčasťou ním predloženej zmluvy.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení zo dňa 19.11.2013 čl. 23 -24 spisu namietala absenciu miestnej príslušnosti s tým, že na konanie je príslušný Okresný súd Bratislava, , ďalej namietal, že ide o prekážku začatého konania, lebo naraz prebiehali konania na dvoch orgánoch , teda ide o prekážku litispendencie a žiadal, aby súd konanie zastavil. Z dôvodu, že odporca si svoju povinnosť zo zmluvy o úvere neplnil, odporkyňa sa obrátila so svojim nárokom dňa 28.07.2014 na rozhodcovský súd, v ktorom sa domáha okrem iného aj zaplatenia poplatku za poskytnutie úveru. Z dôvodu, že odporkyňa podala dňa 28.07.2014 návrh na rozhodcovskom súde na plnenia, pričom navrhovateľ dňa 16.10.2014 podal žalobu na tunajšom súde o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov., teda obe žaloby tvoria už prekážku začatého konania, preto žiadala, aby súd konanie zastavil, alebo žalobu ako neopodstatnenú zamietol.

Z priemerného úrokovania z úverov poskytnutých v eurách rezidenta eurozóny za mesiac február 2012 pri spotrebiteľských úveroch splatných do 1 roka je priemerná úroková sadzba 8,42% ročne.

Podľa § 80 písm. c/ OSP Návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä c/ o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 4 písm. a/, ods. 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

r/umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom

v/požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

Neprijateľné zmluvné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 prvé dve vety Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej podmienky alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Podľa § 54 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákona alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa čl.3 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl.6 ods.1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priči dobrým mravom

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 7 ods. 1, ods.2 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané
Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti.

Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak dodávateľ opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 9 ods.2 písm. a/, i/,j/,k/s/,y/ , ods.6 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch

Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem na určení, že zmluva o úvere č. 306001179 zo dňa 22.02.2012 je bezúročná a bez poplatkov, neplatnosti rozhodcovskej zmluvy zo dňa 22.02.2012 v zmysle § 80 písm. c/ OSP mal súd naliehavý právny záujem navrhovateľa na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti samotného úveru a neplatnosti rozhodcovskej zmluvy ako predbežnej otázky, za preukázaný, aby navrhovateľ vedel, aká je výška celkovej sumy, ktorú má ešte odporca splatiť. Nároky navrhovateľa ako spotrebiteľa sú odôvodnené s poukazom na cieľ európskych smerníc na ochranu spotrebiteľa, ktorých zmyslom a cieľom je dosiahnuť stav, aby nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách spotrebiteľov nezaväzovali. Skúmanie podmienok uvedených v § 80 písm. c/ OSP umožňuje riešenie práva resp. právneho vzťahu súdnym rozhodnutím a treba vychádzať z toho, že naliehavý právny záujem na určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov úveru na základe úverovej zmluvy č. 306001179 zo dňa 22.02.2012 uzavretej medzi účastníkmi konania ktorého špecifické postavenie slabšej strany v spore osvedčuje predovšetkým úprava v komunitárnom práve, judikatúra súdov európskych spoločenstiev, ale i vnútroštátna právna úprava, pretože potrebuje mať vyriešenú otázku, aký je jeho skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov - úroky, poplatky a jeho právne postavenie sa stane istejšie, nebude vystavený sankciám za nezaplatenie odplaty, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi/§ 39 Občianskeho zákonníka/. Právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah, bez ohľadu na zmluvnú voľnosť ho stanoví, bez ohľadu na to, kto rozpor s dobrými mravmi zavinil, ako i na to, či druhá strana pri vzniku zmluvy bola v dobrej viere, dostane sa do rozporu so všeobecne uznávaným názorom, ktorý vo vzťahu medzi ľuďmi určuje / niekedy aj v právnych normách /, aký má byť obsah tohto právneho úkonu tak, aby bol v súlade so základnými morálnymi zásadami. Naliehavý právny záujem súd skúmal s poukazom na individuálne okolnosti prípadu, predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečný zmysel žalobcom navrhovaného rozhodnutia / porovnaj aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 224/2008/.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že zmluva o úvere 306001179 zo dňa 22.02.2012 je výlučne spotrebiteľskou zmluvou a na navrhovateľa ako fyzickú osobu - nepodnikateľa je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah navrhovateľa a odporkyne založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia

Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv. Z uvedeného právneho názoru súd v prejednávanej veci pri rozhodovaní vychádzal.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ uzavrel s odporkyňou zmluvu o úvere č. 30601179 zo dňa 22.02.2012 na základe ktorej obdržal od odporkyne úver vo výške 350 eur a poplatok z úveru predstavoval sumu 322 eur, teda navrhovateľ mal zaplatiť sumu 672 eur počnúc 20.03.2012 do 20.02.2013 podľa pripojeného splátkového kalendára v mesačných splátkach po 56 eur. Súd ex offa skúmal zákonné náležitosti § 9 ods.2 zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi konania neobsahuje náležitosti zakotvené v § 9 ods.2 písm. a/, i/,j/,k/s/,y/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, teda v zmluve absentuje označenie druhu úveru, úrokovej sadzby úveru, absentuje RPMN, výška, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie v ktorom sa budú priradovať splátky k jednotlivým nesplateným zostatkom, informácie podľa § 15 zákona a to názov a adresu príslušného kontrolného orgánu, absentuje priemerná RPMN, preto úver neobsahuje zákonom stanovené náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, preto je podľa § 11 ods.1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. úver bezúročný a bez poplatkov. Výška úveru, ktorú mal navrhovateľ splatiť predstavuje 92% viac oproti navrhovateľom poskytnutej sume úveru, keď navrhovateľ obdržal sumu 350 eur a mal splatiť 672eur, pričom ide o neprimerané plnenie. Výška poplatku z úveru je vo výške 92% čo je neprimerane vysoká suma niekoľkonásobne prevyšuje výšku úrokov za spotrebiteľské úvery splatných do 1 roka za mesiac február 2012 vo výške 8,42 %, pričom v zmluve výška úroku za úvery úplne absentuje, pričom rozhodcovským rozsudkom bol navrhovateľ / v rozhodcovskom konaní odporca/ zaviazaný na úrok, ktorý nebol zmluvne dohodnutý 32% ročne čo je takmer štvornásobne viac ako je priemerná úroková sadzba spotrebiteľských úverov splatných do 1 roka v mesiaci februári 2012 kedy bola spotrebiteľská zmluva medzi účastníkmi konania uzavretá, teda ide o plnenie v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Teda ide o neprimerane vysoký poplatok 92% z úveru ktorý nie je riadne špecifikovaný v zmysle § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch má charakter úžery. Hoci výška úroku z úveru je ponechaná na dohode zmluvných strán nesmie sa priečiť dobrým mravom čo v danom prípade naplnené nebolo poskytnutej sumy čo je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi zakotvenými v § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, lebo ide o plnenie vyžadované odporkyňou, ktoré navrhovateľovi ako spotrebiteľovi po materiálnej stránke nebolo dodané, pričom sa výslovne vyžaduje, aby spotrebiteľovi bolo poskytnuté skutočné protiplnenie, čo v danom prípade poskytnuté odporkyňou nebolo, pričom pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru sa vyžaduje, aby sa platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme čo odporkyňa nepreukázala.

Pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu zo dňa 22.02.2012 uzavretú medzi účastníkmi konania č.166 spisu táto je formulárovou zmluvou vopred pripravenou , v ktorej je navrhovateľovi ako spotrebiteľovi vnútený aj konkrétny rozhodcovský súd, ktorý má o nároku rozhodnúť, navrhovateľ nie je právne znalý, nevedel čo je rozhodcovská zmluva a čo je jej obsahom, obsah zmluvy jej nebol vysvetlený, pričom už v priebehu rozhodcovského konania navrhovateľ v rozhodcovskom konaní ako odporca podaním zo dňa 27.08.2014 č.159 spisu namietal bezúročnosť zmluvy a absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere a zároveň popieral platnosť rozhodcovskej zmluvy, napriek tomu bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý navrhovateľa / v rozhodcovskom konaní odporcu / zaviazal na zaplatenie sumy sumu 180 eur , známeho úroku vo výške 28,84 eur, ktorý nie je špecifikovaný, pričom samotný úrok z úveru nebol v zmluve dohodnutý, poplatku vo výške 218,96 eur, úroku vo výške 32% ročne zo sumy 180 eur od 16.06.2012 do zaplatenia ktorý v zmluve o úvere absentuje, úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 398,96 eur od 26.09.2012 do zaplatenia , trovy mediáčného konania 162,15 eur a poplatku za upomienky vo výške 28 eur, trovy rozhodcovského konania 209,46 eur a to všetko v mesačných splátkach vo výške 100 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet navrhovateľa pod následkom straty výhody splátok. Z uvedeného vyplýva, že rozhodcovský súd zaviazal navrhovateľa / v rozhodcovskom konaní v postavení odporcu/ na plnenie právom nedovolené ako je 32% úrok z úveru ročne, ktorý nebol zmluvne dohodnutý, poplatky za upomienky 28 eur, ktoré neboli individuálne dojednané, trovy mediáčného konania 162 eur, ktoré vyplývajú z jednostranných zmluvných podmienok odporkyne, ktorými navrhovateľ ani nedisponoval neboli súčasťou ním predloženej zmluvy o úvere zo dňa 22.02.2012, pričom predložil súdu zmluvu o úvere bez týchto podmienok. Jej nekalosť vyplýva zo skutočnosti, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a podľa ktorej síce spotrebiteľ má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak podľa tejto doložky začne rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa spotrebiteľ je nútený podrobiť sa

rozhodcovskému konaniu, jej možnosť vybrať si je skutočne iluzórna a v doterajšej praxi nepozná ani jeden takýto prípad. Nekalosť rozhodcovskej doložky- zmluvy ďalej spočíva v tom, že zakladá faktickú nerovnováhu v právach a povinnostiach spotrebiteľa, čo je v rozpore s generálnou klauzulou § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods.4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, má charakter predtlačeného formulára a spôsobuje nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, v tomto smere prvostupňový súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. k. 6MCdo/9/2012 a Cdo/1/2012.

Odporkyňa teda nepostupovala s odbornou starostlivosťou a neposkytla navrhovateľovi vysvetlenie zmyslu a obsahu rozhodcovskej zmluvy a tento jej rozpor s § 53 ods.4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, pričom navrhovateľ priamo v rozhodcovskom konaní podaním doručeným rozhodcovskému súdu dňa 27.08.2014 namietal neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorú považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods.4 písm. r/ a v/ Občianskeho zákonníka čo vyplýva priamo z pripojeného rozhodcovského spisu. Odporkyňa zneužila tieseň a ľahkomyselnosť navrhovateľa. Súd považuje rozhodcovskú zmluvu za nekalú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods.4 písm. r/a v/ Občianskeho zákonníka z dôvodu, že v danom prípade je v zmluve určený konkrétny rozhodcovský súd, ktorý má vo veci rozhodnúť, teda rozhodcovská zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania nebola individuálne dojednaná a spôsobuje nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech navrhovateľa ako spotrebiteľa, lebo zmluvné podmienky boli odporkyňou vopred pripravené formulárovou zmluvou, ktorej obsah navrhovateľ nemohol nijako ovplyvniť, ani sám rozhodcovskú zmluvu nemal, nemohol ju predložiť súdu, len z pripojeného rozhodcovského spisu súd zistil jej obsah, konkrétny rozhodcovský súd si vybrala sama odporkyňa bez akejkoľvek možnosti voľby a slobodného rozhodnutia, ktorému sa musí spotrebiteľ podrobiť. Navrhovateľ nebol vôbec informovaný čo je rozhodcovská zmluva, tomu to pojmu vôbec nerozumel a odporkyňa mu predložila vopred pripravenú formulárovú zmluvu bez akéhokoľvek vysvetlenia. Navrhovateľ ani inú možnosť nemal, podpísal túto zmluvu, keď bol vo finančnej núdzi a chcel získať úver. V danom prípade okresný súd poukazuje na skutočnosť, že rozhodcovský súd vybrala odporkyňa sama bez akéhokoľvek prejavu vôle navrhovateľa, ktorej možnosť ovplyvniť obsah navrhovateľom pripravenej odporkyňou formulárovej rozhodcovskej zmluvy je iluzórna, súd preto dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. r/ a v/ Občianskeho zákonníka požaduje od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie a nekalú obchodnú praktiku podľa § 7 ods. 1, ods.2 písm. a/ , §8 ods.3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané, pričom obchodná praktika sa považuje za nekalú ak je v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a tiež za klamlivú, ak dodávateľ opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti § 9 ods.2 písm. a/, i/,j/,k/s/,y/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, teda v zmluve absentuje označenie druhu úveru, úrokovej sadzby úveru, absentuje RPMN, výška, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie v ktorom sa budú priradovať splátky k jednotlivým nesplateným zostatkom, informácie podľa § 15 zákona a to názov a adresu príslušného kontrolného orgánu, absentuje priemerná RPMN, preto úver neobsahuje zákonom stanovené náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, preto je podľa § 11 ods.1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. úver bezúročný a bez poplatkov

Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.09.2011 sp. zn. 3Co/3/2011 v ktorom okresný súd posúdil dohodu o výške úrokov medzi nebankovou spoločnosťou a spotrebiteľom prevyšujúcu úroky požadované v bankách (13,84% p.a.) pre rozpor s dobrými mravmi za absolútne neplatnú. Ako neprijateľné zmluvné podmienky súd posúdil zmluvnú pokutu vo výške 10% z každej omeškanej splátky a úroky z omeškania vo výške 0,1% denne, ktoré sú navyše v rozpore s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. a zmluvnú podmienku, podľa ktorej má spotrebiteľ znášať akékoľvek výdavky spojené s vymáhaním dlhu. Nebankový subjekt postupoval neprimerane, keď sa to isté porušenie povinnosti (omeškanie so splátkami), dojednal niekoľkonásobný postih spotrebiteľa (zmluvná pokuta, úroky z omeškania, náhrada škody, poplatky za upomienku a odstúpenie od zmluvy). Prvostupňový súd nebankovej spoločnosti nepriznal ani pomernú časť náhrady trov konania, z dôvodu čiastočnej

neplatnosti zmluvy, nekalých zmluvných podmienok, ktoré zavinila sama nebanková spoločnosť a tiež z dôvodu zlej sociálnej situácie spotrebiteľa. Krajský súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu a doplnil odôvodnenie s tým, že upriamil pozornosť na zneužitie ľahkovážnosti a núdze spotrebiteľa zo strany nebankovej spoločnosti. Nebanková spoločnosť nijako nepreukázala, že by ju zaujímala bonita, stav núdze žalovaného a skutočnosť, či spotrebiteľ dokáže splniť záväzky z úverového vzťahu. Krajský súd prelomovo ustálil, že určitú mieru ľahkovážnosti spotrebiteľa treba považovať za kvalifikačné kritérium, ktoré je spôsobilé privodiť nadvládu veriteľa nad dlžníkom. Pokiaľ nebanková spoločnosť využila ľahkomyselnosť spotrebiteľa musí niesť dôsledky, a to aj pri nedbanlivosti pri overovaní bonity spotrebiteľa, životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver poskytnutý za neprimerané protiplnenie pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti spotrebiteľa. Pri tzv. civilnoprávnej úžere je podľa názoru krajského súdu úverová zmluva absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka). Krajský súd uzavrel, že má poznamkať, že úverovanie nebankovník je pridrahé a pre sociálne slabšie obyvateľstvo to spôsobuje nezanedbateľné ťažké životné situácie. Spotrebiteľia sa pre omeškanie so splátkami môžu dostať do nezvládnuteľného kruhu úverov. Nepochybne klesá životná úroveň človeka, ktorý si v núdzi zobral úver, uplatňujú sa rôzne sankcie a náklady na vymáhanie. Zmyslom a cieľom úverovania spotrebiteľov nemôže byť neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a niekoľko ročný stav splácania dlhu počas ktorého je spotrebiteľ vystavený stresovým situáciám. Námetka, že spotrebiteľ bol oboznámený s úverovými podmienkami neovplyvní záver o neplatnosti časti úrokov, keď dôležitý je stav núdze spotrebiteľa a súčasne neprimeraná výška úrokov. Z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove z 21.11.2012 sp. zn. 18Co/109/2011 podľa ktorého odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý určil neplatnosť zmluvy o úvere pre početné neprijateľné zmluvné podmienky a zároveň poukázal aj na judikatúru Súdneho dvora EÚ, podľa ktorej majú sudy členských štátov poskytnúť spotrebiteľovi ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, čo vyplýva aj z článku 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Súd aj vzhľadom na absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere v zmysle § 9 ods.2 písm. a/,i/, j/,k/, s/,x, y zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré súd skúma z úradnej povinnosti ex offo - súd dospel k záveru, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, preto je úver zo zákona bezúročný a bez poplatkov, zakladá len nároky z bezdôvodného obohatenia / § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka/, v danom prípade k bezdôvodnému obohateniu nedošlo, lebo navrhovateľ celú požičanú sumu 350 eur, ktorá mu bola odporkyňou poskytnutá ešte nesplatil.

Pokiaľ ide o námietku nedostatku miestnej príslušnosti, Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 4NcC/6/2015-35 zo dňa 18.02.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.03.2015 rozhodol, že námietka odporkyne nie je dôvodná a na konanie je príslušný Okresný súd Partizánske. Pokiaľ ide o námietku litispendencie odporkyne, súd sa s touto námietkou nestotožňuje, lebo rozhodcovská zmluva zo dňa 22.02.2012 je podľa názoru súdu neplatná a súd ju posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods.4 písm. r/,v/ Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľ je oslobodený od súdnych poplatkov podľa § 4 ods.2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, preto podľa § 2 ods.2 citovaného zákona by mal zaplatiť súdny poplatok odporca. Súd rozhodol tak, že o zaplatení súdneho poplatku rozhodne súd po právoplatnosti veci samej samostatným uznesením.

O trovách konania rozhodne súd podľa § 142 ods.1 OSP tak, že navrhovateľovi, ktorý bol v spore úspešný priznal súd plnú náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia podľa § 14 ods. 1 písm. a/,c/ d/, § 16 ods.3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb- prevzatie a príprava zastúpenia 25.06.2013 60,07 eur, návrh na začatie konania vo veci samej zo 16.10.2014 61,85 eur, účasť na pojednávaní dňa 23.06.2015 a 22.09.2015 v sume 64,53 eur x2=129,06 eur spolu 250,98 eur, hotové výdavky podľa § 16 ods.3 vyhl. 1x režijný paušál za rok 2013 á 7,81 eur, 1x režijný paušál za rok 2014 á 8,04 eur, 2x režijný paušál za rok 2015 á 8,39 eur x2=16,78 eur spolu 32,63eur spolu 250,98eur + 32,63 eur =283,61 eur + 20% DPH 56,72eur =340,33 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa podľa § 149 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Partizánske na Krajský súd v Trenčíne písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu, rozhodol senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier - § 221 ods. 1 O. s. p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.) - odvolacím dôvodom sú len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak odporca nesplní povinnosť, ktorá mu bola uložená vykonateľným rozhodnutím, má navrhovateľ možnosť domáhať sa jej splnenia podaním návrhu na vykonanie exekúcie.